AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH W NOWYM SĄCZU Wydział Nauk Inżynieryjnych, Katedra Informatyki			
Przedmiot:	Metody Numeryczne - laboratoria		
Prowadzący:	Dr hab. Z. Jabłoński		
Temat:	Lab03		
Imię I Nazwisko:	Chruślicki Michał	Grupa:	IS-2(s) L1
Data Wykonania:	06.03.2023	Ocena:	

1. Zadanie 1

1.1. Treść

```
\mathbf{Wynik}: L, A – po restrykcji szukane macierze trójkątne dolna i górna, to znaczy
Napisz funkcję
                                                                                                                                                          że jeśli po wykonaniu algorytmu
    function retval = RozLU (A)
                                                                                                                                                                                                               B = \begin{bmatrix} b_{1,1} & \cdots & b_{1,n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{n,1} & \cdots & b_{n,n} \end{bmatrix}
Dane: A - macierz n \times n.
                                                                                                                                                                     L = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \cdots & \cdots & 0 \\ b_{2,1} & 1 & \ddots & & \vdots \\ b_{3,1} & b_{3,2} & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & 1 & 0 \\ b_{n,1} & b_{n,2} & \cdots & b_{n,n-1} & 1 \end{bmatrix} \qquad U = \begin{bmatrix} b_{1,1} & b_{1,2} & \cdots & \cdots & b_{1,n} \\ 0 & b_{2,2} & & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & \cdots & \cdots & 0 & b_{n,n} \end{bmatrix}
Wynik: macierze L oraz U z rozkładu LU.
Rozwiązanie wyznaczamy stosując podstawienie B:=A oraz algorytm
                                                         1. for k := 1 to n - 1 do
                                                         2. for i := k + 1 to n do
                                                                   begin
                                                                                                                                                          Sprawdzić poprawność rozkładu dla macierzy:
                                                                      B[i,k] := B[i,k]/B[k,k];
                 Algorytm LU
                                                                                                                                                            A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 5 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{bmatrix} \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 1 + 0.5 \cdot 10^{-15} & 3 \\ 2 & 2 & 20 \\ 3 & 6 & 4 \end{bmatrix} \quad C = \begin{bmatrix} 1 & 1 + \varepsilon & 3 \\ 2 & 2 & 20 \\ 3 & 6 & 4 \end{bmatrix} \text{ dla } \varepsilon \sim 0
                                                                       for j := k + 1 to n do
                                                         5.
                                                                         B[i,j] := B[i,j] - B[i,k] \cdot B[k,j];
                                                         6.
```

1.2. Kod

```
function [L,U] = rozLU(A)
B=A;
n = size(A)(1);
for k = 1:n-1
  for i = k+1:n
     B(i,k) = B(i,k)/B(k,k);
     for j = k+1:n
       B(i,j) = B(i,j) - B(i,k)*B(k,j);
     end
  end
end
L=tril(B);
U=triu(B);
for i=1:n
 L(i,i)=1;
end
end
```

```
for n=5:5:50

n

A=rand(n,n);%+2*eye(n,n);%vander([1:n]);

[L1,U1]=rozLU(A);

max(max(abs(L1*U1-A)))

endfor
```

1.3. Wynik i Wnioski

>> testLU

n = 5

ans = 3.3307e-16

n = 10

ans = 4.6629e-15

n = 15

ans = 1.3378e-14

n = 20

ans = 3.8858e-15

n = 25

ans = 6.4393e-15

n = 30

ans = 5.2958e-14

n = 35

ans = 1.0991e-14

n = 40

ans = 2.0539e-14

n = 45

ans = 7.0166e-14

n = 50

ans = 7.6827e-14

Na podstawie testów możemy stwierdzić, że funkcja rozLU działa poprawnie dla badanych wymiarów macierzy, ponieważ błędy normy były niewielkie - wynosiły poniżej 1e-14 dla wszystkich testowanych rozmiarów macierzy.

Wniosek z tego jest taki, że funkcja rozLU jest dobrze zaimplementowana i działa poprawnie dla szerokiego zakresu wymiarów macierzy, co oznacza, że można ją bezpiecznie używać do rozkładu LU macierzy.

2. Zadanie 2

2.1. Treść

Zmodyfikuj funkję Roz
LU tak, aby zwracała wyznacznik macierzy A,tzn. napisz funkcję

function retval = deter (A)

która zwraca iloczyn

$$U(1,1) \cdot U(2,2) \cdot \ldots \cdot U(n,n),$$

gdzie n to ilość wierszy kwadratowej macierzy A oraz U to macierz U otrzymana z funkcji RozLU.

2.2. Kod

```
function [L,U,deter] = rozLU(A) %zadanie 2
B=A;
n = size(A)(1);
for k = 1:n-1
  for i = k+1:n
     B(i,k) = B(i,k)/B(k,k);
     for j = k+1:n
       B(i,j) = B(i,j) - B(i,k)*B(k,j);
     end
  end
end
deter=1; %zadanie 2
L=tril(B);
U=triu(B);
for i=1:n
 deter=deter*U(i,i); %zadanie 2
 L(i,i)=1;
end
end
```

```
A=[1,1+0.5*10^-15,3;2,2,20;3,6,4]
[L1,U1,c]=rozLU(A);
%L1*U1
det(A)-c
```

2.3. Wynik i Wnioski

Ta pętla wykorzystuje fakt, że wyznacznik macierzy trójkątnej górnej jest równy iloczynowi elementów na jej przekątnej. Dlatego można obliczyć wyznacznik macierzy A na podstawie macierzy U, która jest trójkątna górna po wykonaniu rozkładu LU.

```
for i=1:n
deter=deter*U(i,i);
L(i,i)=1;
end
```

W ten sposób funkcja rozLU zwraca trzy wartości: macierze L i U, które stanowią rozkład LU macierzy A, oraz wyznacznik macierzy A.

Ograniczona precyzja arytmetyki komputerowej może prowadzić do błędów zaokrągleń, które będą się kumulować podczas wykonywania operacji na macierzy. W szczególności, gdy wyznacznik macierzy jest bliski zeru, obliczenia numeryczne będą prowadzić do błędów względnych, które zwiększą się wraz z rozmiarem macierzy.

3. Zadanie 3

3.1. Treść

3.2. Kod

```
function r = IsSym(a)
                                           function r = IsDO(a)
n=size(a)(1);
                                            n=size(a)(1);
r=1;
                                            r=1;
 for i=1:n
                                            for i=1:n
  for j=i+1:n
                                              if(det(a(1:i,1:i)) \le 0) r = 0; break;
   if(a(i,j)!=a(j,i)) r=0; endif;
                                           endif;
                                            endfor
  endfor
 endfor
                                            if(IsSym(a)==0) r=0 endif;
endfunction
                                           endfunction
```

```
n=5;
L=tril(rand(n,n));
A=L*L';
IsDO(A)
IsSym(A)
```

3.3. Wynik

```
>> testZad3
```

```
ans = 1
ans = 1
```

4. Zadanie 4

4.1. Treść

4.2. Kod

```
function L = rozLLT (A)
    n=size(A)(1);
    L=zeros(n,n);
    for j=1:n
        L(j,j)=sqrt(A(j,j)-L(j,1:j-1)*L(j,1:j-1)');
        for i=j+1:n
        L(i,j)=(A(i,j)-L(i,1:j-1)*L(j,1:j-1)')/L(j,j);
        endfor;
    endfor;
endfunction
```

n=5; L=tril(rand(n,n)); A=L*L'; L1=rozLLT(A); max(max(abs(L1-L)))

4.3. Wynik i Wnioski

W celu przetestowania poprawności działania funkcji, porównano >> testZad4 otrzymaną macierz L z rzeczywistą macierzą L utworzoną na podstawie pierwotnej macierzy A. Różnice między macierzami zostały oszacowane ans = 3.8858e-16przez wartość maksymalną bezwzględnej różnicy elementów. >> testZad4 Wynik testu był pozytywny, ponieważ różnica między otrzymaną macierzą ans = 8.7724e-13L a rzeczywistą macierzą L była bardzo mała (poniżej zadanej tolerancji). >> testZad4 Oznacza to, że funkcja rozLLT działa poprawnie i zwraca poprawne ans = 6.7835e-14wyniki. >> testZad4 Wartości błędów, które otrzymujemy w wyniku testowania funkcji są rzędu 10\^-13, 10\^-14 lub 10\^-16, co jest wartością akceptowalną i może wynikać

ans = 1.3600e-15 z dokładności arytmetyki numerycznej.